

KOYRDI RÚSDREKKAKOYRING 19 ÁRA GAMAL

Eitt andarhald í tankaloysi

RÚSDREKKAKOYRING Hugurin at sleppa suður í Eyduna var góður, so eg gjørdi bara av at koyra sjálvur. Eg minnst, at vit vinmenninir avráddu at fylgjast til Oyrarbakka. Men eg minnst einki til, at eg av onkrari tápuligari orsök fór einsamallur avstað við bilinum. Minnst heldur ikki, at eg fáar minuttir seinni rendi útav vegnum við Ljósá og varð slongur út. Minnst einki um at verða koyrdur til Havnar í sjúkrabili, ella at verða flogin á Ríkissjúkrahúsið, sigur Heini Festirstein av Eiði. Tað fór at vísa seg, at tiltikna jólaódnin triggjar dagar seinni var eitt lot í mun til ta ódn sum tók seg upp í hansara unga lívi

Heini sum í dag 43 ára gamal og sjálvlærdur miðlagrafikari, minnst, at vinmenninir og hann sum dreingir plagdu at fiska um kvøldarnar. Í frítíðini iðkaðu teir fótibólt og hondbólt, og vóru teir í hagnum, runnu teir.

– Tað skuldi altíð henda okkurt og helst her og nú. Sum smádrongur var eg dagligur gestur á skaðastovuni. Var helst eitt sindur vøsurur og ótolin, tó ikki uttan fyri tað normala; eg fekk væl savnað meg um eitt nú at tekna í tímar.

Flottan bil – flotta damu

16 ára gamal fór Heini til skips fyri at tjena pengar til ein bil.

– Tað var ein eydnurúsar at gerast vaksinn. Mín mest ítøkilig dreymur var at gerast arkitekt. Eg væntaði at fáa eitt vanligt lív sum øll onnur við konu og børnum. Hjá ungum monnum á bygd í áttatiárunum var dreymurin at fáa ein bil. Tá var einki internet ella úrval av sjónvarpsrásum. Bilurin var upphaldsstað hvørt kvøld saman við vinfólki. Tá eg var heima, stuttleikaðu vit okkum og drukku, sum unglingar flest, og ferðaðust til stevnur um

Savnsmynd

19. november 2011

Fyri tí mann er einsamallur, kann mann saktans hugna sær eitt sindur. So eg havi gjørt mær eitt fitt ostaborð at jagla upp á í alt kvøld :)

summarið. Í allar mátar eitt púra vanligt og virkið unglingalív.

– Við bilinum hevði tú størri frælsi og slapp hagar, tú vildi, tá tað hóvaði tær. Um vikuskiftini vóru bilar í roynd og veru barrir. Dansurin var liðugur klokkan 1, og so koyrdu tey ungu biltúr til klokkan 6 um morgunin. Átti tú bil, fekst tú lættari fatur á konufólki. Eg átti flottan bil,

men var eisini flottur sjálvur, skemtar Heini.

Lagnukvøldið

Seinasta sunnukvøld fyri jól var tiltikið gott danskvøld á Eiði. Árið var 1988, og 19 ára gamli Heini og vinmenninir høvdu verið í býnum fríggja- og leygarkvøld, og hendan dagin kókaðu teir havhest, áðrenn teir ætlaðu í dans. Teir javnaðu allan dagin og

kvøldið við. Í dansinum var tó einki serligt av fólki, og tí ætlaðu teir í staðin suður í Eyduna á Oyrarbakka. Tað eydnaðist teimum tó ikki at finna nakran at koyra teir.

– Mín bilur stóð hjá einum vinmanni. Skyldkonan, sum hevði koyrt okkum kvøldini fyri, vildi gera væl og ikki geva mær lykilin sunnudag, tí hon visti, at eg drakk. Men eg fór heim eftir eykalyklinum og koyrði einsamallur býtt-djarvur og fullur út í myrku

køldu náttina – ein túrur, ið bráðsteðgaði eina lítla lagnulødda løtu seinni við Ljósá.

Tit missa dreingin

Foreldur Heina fingur tey boð, at tey mest sannlíkt fóru at missa sonin. Kortini varð hann dagin eftir sendur niður á Ríkissjúkrahúsið. Hann var illa meiðslaður, lá uttan vit, ryggurin var brotin í 12. geisla umframt at hann var

Mynd: Heinesen Myndir

11. september 2012

Niðurstøða eftir Dag og Viku í kvøld: Vit hava nokk av jarðberjum og makreli, men mangla kvinnur og parkingspláss. Koyr á Føroyar!